
Tal av **Gholan Hussein Salehi, papperslös**, under IFMSA-Swedens demonstration för papperslösas och asylsökandes rätt till vård i Göteborg, lördag 5 april 2008.

Hej,

Idag vill jag berätta om mig själv och mitt liv som papperslös. Jag heter Gholam Hussein Salehi och jag kommer från Iran. Jag har levt först i Norge och sedan i Sverige utan uppehållstillstånd sedan 1999.

Jag flydde från Iran i samband med studentupproret 1999. Jag deltog i manifestationerna som studenter organiserade. Innan dess hade jag blivit misshandlad av iranska polisen. Jag fick frakturer i kraniet av misshandel och läkarna var tvungna att ta bort en del av kraniet. Trumhinnan skadades så jag förlorade hörsel på ena örat och min balansförmåga påverkades mycket av det.

Jag låg i koma i 6 månader och fick andas med hjälp av respirator. Jag har ständig huvudvärk och min balansförmåga blir sämre och sämre på grund av att jag inte har fått behandling för mina hälsoproblem.

Jag sökte asyl i Norge och fick avslag efter 14 månader. Jag överklagade och skickade intyg från läkare och specialister som rekommenderade migrationsmyndigheterna att låta mig stanna i Norge.

År 2002 efter det andra avslaget flydde jag till Sverige av rädsla att bli deporterad från Norge till Iran. Men på min asylansökan i Sverige svarade Migrationsverket att jag är ett Dublinfall och att jag inte får uppehållstillstånd på grund av att jag har sökt asyl i ett annat land innan.

År 2006, i samband med flyktigamnestikampanjen och den tillfälliga asyllagen, togs mitt ärende upp av Migrationsverket, men det gav inget resultat. Enligt Migrationsverket omfattades jag, som ensamstående och med ganska kort vistelsetid i Sverige, inte av den tillfälliga lagen. Mina hälsoproblem ansågs inte heller vara tillräckligt allvarliga.

Mitt ärende är nu hos Migrationsdomstolen efter sista avslaget.

Jag vill berätta hur avsaknaden av rätten till sjukvård har påverkat mig. Min hörsel har successivt blivit sämre och min fysiska kapacitet försämrats. Under tiden som jag har varit gömd var jag tvungen att klara mig själv. Jag lider av ångest och rädslan av att bli deporterad och utsättas för tortyr.

Att berätta allt jag har att säga skulle ta mycket längre tid.

Vet ni att livet som gömd innebär att man saknar identitet och alla de rättigheter som ni andra har?

Min fråga är om vi människor inte är jämlika. Men varför behandlas vi då på det här sättet? Jag vill tacka er alla organisationer och individer som arbetar för papperslösas rättigheter och uppmanar er att fortsätta kämpa och hjälpa oss att få tillbaka våra rättigheter.

Det enda som vi asylsökande och papperslösa vill är att leva ett normalt liv som alla andra.

Tack att ni tog er tid att lyssna på mig.